

трѣба всѣкога да подлага на *общецърковното* толкованіе личното свое толкованіе.

Протестантинѣтъ, като отхвърля тѣя правила, по необходимостъ приписва на Бога личныѣ свои мысли, защото така той толкува Словото Божіе по мѣркѣтъ на собственныѣ си разумъ, малко или много развитъ ; а така като дѣйствува, той е длъженъ да отхвърли все що бы намѣрилъ несогласно съ своя си разумъ, или да потърси такава мысль, която бы му ся *явила здрава* по видимому. А така, щомъ бы поискалъ да извлѣче логически послѣдствія отъ началото си, той ще падне въ това,